

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

10 august 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Toma Nadejda,
Judecători – Diaconu Iurie, Boico Victor,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Bolgar Ruslan și de către inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Bolgar Ruslan xxxxxxxx, născut la
xxxxxx xxxxxx, originar și domiciliat
în xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxx, xxxxxx xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 16.07.2020 – 18.11.2021;

Instanța de apel: 28.12.2021 – 15.03.2022;

Instanța de recurs: 14.06.2022 – 10.08.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 18 noiembrie 2021, Bolgar Ruslan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza 322 alin. (3) Cod penal, la 2 (doi) ani 8 (opt) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă calcularea termenului executării pedepsei din data de 18 noiembrie 2021, cu luarea sub strajă a inculpatului din sala ședinței de judecată.

A fost dispusă aplicarea în privința inculpatului Bolgar Ruslan măsura preventivă arestul pînă la devenirea sentinței irevocabile.

A fost dispusă încasarea de la Bolgar Ruslan în contul statului cu titlu de cheltuieli judiciare suma de 1 680,00 (una mie șase sute optzeci) lei.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt că, Bolgar Ruslan, la 18.03.2019 dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitînd în mod conștient survenirea acestora, avînd intenția de a transmite băuturi alcoolice condamnatului Bogoslovschii Veaceslav, care la acel moment executa pedeapsa cu închisoarea

în Penitenciarul nr. 6 Soroca, amplasat pe adresa mun. Soroca str. Vasile Stroescu nr. 38, cunoscând cu certitudine că, introducerea, transmiterea și păstrarea băuturilor alcoolice în instituțiile penitenciare este interzisă, prin intermediul cet. Cuzneac Cristina, fără a o informa pe aceasta, intenționat, prin camuflare, i-a transmis ultimei o cutie de suc „ Rich” cu volumul de 1 litru în care se afla un lichid cu miros specific de alcool și șase prezervative camuflate în cutii cu suc cu volumul de 2 litri în care se afla un lichid cu miros specific de alcool pe care Cuzneac Cristina urma să le transmită condamnatului Bogoslovshii Veaceslav și care în rezultatul controlului de specialitate efectuat la camera de întrevederi din incinta penitenciarului au fost depistate și ridicate de către angajații instituției.

Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1612 din 31.05.2019 lichidul transparent prezentat la examinare într-o PET 1,0 litri și șase prezervative, ridicate la

în rezultatul efectuării verificării coletului transmis de către cet. Cuzneac Cristina pentru deținutul Bogoslovshii Veaceslav, reprezintă alcool etilic cu concentrația de 94,35 % vol. Volumul total al alcoolului constituie 1 (unu) litru și 525 mm.

Conform pct. 9 al Anexei nr. 7 la Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 538 din 26.05.2006, alcoolul etilic este inclus în listă produselor interzise în penitenciar.

Astfel, acțiunile inculpatului Bolgar Ruslan a fost juridic încadrate în baza art. 322 alin. (3) Cod penal, cu indicii de calificare: *„transmiterea tănuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a băuturilor alcoolice”*.

3. Avocatul Grosu Igor în numele inculpatului Bolgar Ruslan, a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bolgar Ruslan să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat că, prima instanță incorect a constatat fapta comisă și dat o apreciere eronată probelor administrate în cauză.

Partea apărării a invocat că, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a menționat că nu a cunoscut conținutul coletului transmis în penitenciar prin intermediul lui Cuzneac Cristina la rugămintea lui Ciuricov Vitalie, deoarece inculpatul a fost sunat de către Ciuricov Vitalie și rugat să transmită un pachet prin rutiera Chișinău-Bălți, ca urmare el a sunat-o pe Cuzneac Cristina să întâlnească pachetul și să-l transporteze la IP Soroca pentru Bogoslovshii Veaceslav.

Totodată, a susținut că, nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești nu s-au stabilit probe pertinente și concludente ce ar constata că anume Bolgar Ruslan a introdus în pachetele cu suc alcool și le-a transmis prin intermediul cet. Cuzneac Cristina în penitenciar.

A concluzionat că, prima instanță a apreciat critic declarațiile făcute de inculpat, deși ele nu contravin circumstanțelor cauzei și nu au fost supuse criticii declarațiile date de martorii Bogoslovshii Veaceslav și Ciuricov Vitalie.

Or, inițial Bogoslovshii Veaceslav în cadrul urmăririi penale a menționat că alcool i-a fost transmis de fratele său, iar ulterior a declarat că Bolgar Ruslan.

Prin urmare, partea apărării a invocat că este evident faptul că Bogoslovshii Veaceslav are un singur interes de a ascunde persoana care a vrut să-i facă o favoare. Mai mult ca atât, Bogoslovshii Veaceslav a declarat că o persoană necunoscută din penitenciar i-a promis că-i va face o surpriză de ziua sa de naștere și că va avea un colet cu alcool.

La fel, a indicat că, Ciuricov Vitalie a declarat că Bogoslovshii Veaceslav deseori intra la el în celulă și i-a spus că de ziua sa de naștere o rudă îi va transmite alcool în penitenciar.

Astfel, partea apărării a susținut că vinovăția lui Bolgar Ruslan este bazată doar pe declarațiile acestor doi martorii, credibilitatea cărora este foarte dubioasă, iar prima instanță nu a luat în considerație declarațiile martorului Cuzneac Cristina care a declarat că concluzia că Bolgar Ruslan a transmis alcoolul a făcut-o din considerentul că coletul a fost transmis de către ultimul, însă consideră că nici Bolgar Ruslan nu cunoștea despre conținutul coletului, fiind foarte indignat de acest fapt, iar Bogoslovshii Veaceslav i-a comunicat ei că coletul a fost transmis de către rudele sale, însă nu de către inculpat.

Drept consecință, partea apărării a remarcat că nu poate fi exclusă versiunea că coletul i-a fost transmis lui Bogoslovshii Veaceslav de o altă persoană, întrucât certitudinea săvârșirii de către Bolgar Ruslan a infracțiunii imputate nu există.

4. Inculpatul Bolgar Ruslan a contestat sentința cu apel, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bolgar Ruslan să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea apelului a indicat că, se consideră nevinovat, deoarece nu a comis infracțiunea incriminată, iar condamnarea sa fără careva dovezi reprezintă o încălcare a drepturilor omului.

Inculpatul a relevat că, din start a colaborat cu organele de anchetă, însă nu s-a ținut cont că nu a transmis nimic contrar legii în penitenciar. Faptul respectiv s-a confirmat și prin declarațiile martorului Bogoslovshii Veaceslav care a explicat că coletul respectiv a fost organizat și transmis de către rudele sale din Federația Rusă, însă aceasta nu corespunde realității, deoarece organul de urmărire penală nu a stabilit identitatea rudei respective, dacă aceasta a fost în Republica Moldova.

Inculpatul a menționat că doar i-a arătat unei persoane unde este Gara de Nord din mun. Chișinău și rutiera Chișinău-Soroca, însă nu cunoaște cine este persoana respectivă.

În asemenea circumstanțe, inculpatul consideră că organul de anchetă urma să verifice amprente sale de pe pachetul în care a fost depistată substanța spirtoasă.

5. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2022, au fost respinse ca nefondate apelul declarat de către inculpatul Bolgar Ruslan și de către avocatul Grosu Igor în numele inculpatului, cu menținerea sentinței

fără modificări.

5.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, audiind participanții la proces, verificând prin prisma art. 101 Cod de procedură penală probele administrate la etapa de urmărire penală, cercetare judecătorească în prima instanță și verificate în instanța de apel, constantă că prima instanță a stabilit o corectă situație de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului încadrarea juridică corespunzătoare, și anume săvârșirea de către Bolgar Ruslan a infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi - manifestată prin transmiterea tăinuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a băuturilor alcoolice.

Astfel, instanța de apel a menționat că, în pofida faptului că inculpatul Bolgar Ruslan nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii incriminate, vinovăția acestuia s-a confirmat prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată de către prima instanță, și verificate prin citire în instanța de apel, și anume:

- declarațiile inculpatului Bolgar Ruslan (f.d.13-15, vol.II);
- declarațiile martorului Tcaci Aurica (f.d. 192-193, vol. I);
- declarațiile martorului Catlabuga Inga (f.d. 185-186, vol. I);
- declarațiile martorului Gheradi Andrian (f.d. 188-190, vol. I);
- declarațiile martorului Ursu Victor;
- declarațiile martorului Bogoslovschii Veaceslav (f.d. 202-204, vol. I);
- declarațiile martorului Ciuricov Vitalie (f.d. 208-211, vol. I);
- declarațiile martorului Cuzneac Cristina (f.d. 8-12, vol. II);

În continuare, pe lângă declarațiile admise de instanță în calitate de probe pertinente, concludente și utile, instanța de apel a admis drept probe concludente și utile în confirmarea vinovăției inculpatului Bolgar Ruslan și probele scrise, care în coroborează cu declarațiile martorilor audiați în această cauză și anume:

- procesul-verbal privind depistarea infracțiunii ori constatarea bănuielii rezonabile privitor la o infracțiune săvârșită din 04.07.2019 (f.d. 25, vol. I);
- comunicarea telefonică nr. 1641 din 18.03.2019 parvenită de la reprezentantul Penitenciarului nr. 6 Soroca, Sîrbu Isac (f. d. 39, vol. I);
- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18.03.2019 cu fototabelul în care sunt fixate rezultatele cercetării (f.d. 42-43, vol. I);
- procesul-verbal de percheziție (control, cercetare) și ridicare din 18.03.2019 (f.d. 44, vol. I);
- raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1612 din 31.05.2019 (f. d. 46-50, vol. I);
- procesul-verbal de confruntare din 19.09.2019 efectuată între bănuita Cuzneac Cristina și bănuitul Bolgar Ruslan în cadrul căreia ultimii și-au menținut fiecare poziția sa (f.d. 116, vol. I).

În desfășurarea deciziei adoptate, instanța de apel a relevat că, potrivit doctrinei juridice, *obiectul juridic special* al infracțiunii specificate îl constituie relațiile sociale cu privire la transmiterea în condiții de legalitate a obiectelor către persoanele deținute în penitenciare.

În aceeași ordine de idei se evidențiază că *obiectul material* al infracțiunii în cauză îl reprezintă băuturile alcoolice, drogurile, medicamentele sau alte substanțe cu efect narcotizant, a căror transmitere persoanelor deținute în penitenciare este interzisă.

Subsecvent se relevă, că lista completă a obiectelor, produselor alimentare și lucrurilor, pe care deținuților li se interzice să le aibă asupra lor, să le primească prin colete, pachete cu provizii, banderole sau să le procure, este stabilită în anexa nr. 7 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați nr. 583 din 26.05.2006, iar obiectele a căror transmitere persoanelor deținute în penitenciare este interzisă trebuie deosebite de obiectele și produsele de primă necesitate pe care deținuții le pot avea asupra lor, le pot primi în colete, pachete cu provizii și banderole sau procura în magazinele penitenciarului, lista cărora se găsește în anexa nr. 6 la Hotărârea Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, nr.583 din 26.05.2006.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.322 Cod penal constă în acțiunea de transmitere tănuită de la control sau de încercare de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a băuturilor alcoolice, a drogurilor, medicamentelor sau a altor substanțe cu efect narcotizant, ori a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel reține, că modalitățile normative cu caracter alternativ, sub care se înfățișează fapta prejudiciabilă examinată, sunt: 1) transmiterea tănuită de la control prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a băuturilor alcoolice, a drogurilor, medicamentelor sau a altor substanțe cu efect narcotizant, ori a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă; 2) încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a băuturilor alcoolice, a drogurilor, medicamentelor sau a altor substanțe cu efect narcotizant, ori a altor obiecte, a căror transmitere este interzisă.

Astfel, se relevă că prima modalitate normativă din cele sus-nominalizate presupune trecerea în posesia persoanei deținute în penitenciar a obiectelor a căror transmitere este interzisă. Trecerea se face prin tănuirea de control.

Cea de-a doua modalitate normativă a faptei prejudiciabile analizate se referă la începerea executării acțiunii de transmitere tănuită de la control prin orice mijloace a obiectelor a căror transmitere este interzisă, acțiune care nu-și produce efectul din cauze independente de voința făptuitorului.

Cu alte cuvinte, în ipoteza de încercare de a transmite prin orice mijloace obiectele a căror transmitere este interzisă, obiectele în cauză fie rămân în posesia făptuitorului, fie ies din posesia făptuitorului, dar nu ajung în posesia persoanei deținute în penitenciar (de exemplu, rămân în posesia intermediarului, sânt descoperite în timpul controlului, sunt deteriorate în procesul transmiterii și astfel își pierd calitățile utile etc.)

De asemenea, se menționează, că ambele modalități normative ale faptei prejudiciabile specificate la art.322 Cod penal implică încălcarea de către făptuitor a unor reguli statuate la pct.295-298 din anexa nr. 1 la Hotărârea

Guvernului Republicii Moldova cu privire la aprobarea Statutului executării pedepsei de către condamnați, nr.583 din 26.05.2006: persoanele sosite la întreprindere sînt informate despre comportamentul deținutului și regulile de conduită în timpul întreprinderii, interdicția coletelor ilegale, precum și sînt avertizate de întreruperea imediată a întreprinderii dacă vor fi observate încălcări ale regulilor stabilite. Bani și obiectele a căror utilizare este interzisă în instituție se predau spre păstrare, contra recipisă, supraveghetorului responsabil de desfășurarea întreprinderii. Dacă există temeiuri suficiente pentru a considera că persoana sosită la întreprindere intenționează să transmită deținutului obiecte, articole sau substanțe a căror păstrare în instituție este interzisă ori să primească în mod ilegal de la deținut bunuri, șeful instituției declară acestei persoane că întreprinderea îi va fi permisă numai în cazul dacă acceptă controlul obiectelor și îmbrăcăminteii lui înainte și după întreprindere. În cazul depistării unor obiecte interzise, acestea se ridică, se efectuează controlul corespunzător, materialele căruia sînt îndreptate autorităților competente. Dacă persoana sosită la întreprindere refuză controlul obiectelor și îmbrăcăminteii, întreprinderea de lungă sau scurtă durată este interzisă.

În același context, se specifică, că cerința obligatorie în vederea aplicării răspunderii conform art.322 Cod penal, este ca transmiterea tănuită de la control sau încercarea de a transmite prin orice mijloace băuturi alcoolice, droguri, medicamente sau alte substanțe cu efect narcotizant, precum și alte obiecte, a căror transmitere este interzisă, trebuie să aibă ca destinatar nu o persoană oarecare, dar o persoană deținută în penitenciar.

În același timp, este relevant că latura subiectiva a infracțiunii prevăzute la art.322 Cod penal se caracterizează prin intenție directă.

Motivele acestei infracțiuni constau în: interesul material; năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale; năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată, prietenie, etc.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art.322 Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani.

De menționat este și faptul că infracțiunea prevăzută la art. 322 Cod penal este o infracțiune formală, ea se consideră consumată din momentul transmiterii tănuite de la control sau încercării de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare băuturi alcoolice, droguri, medicamente sau alte substanțe cu efect narcotizant, precum și alte obiecte, a căror transmitere este interzisă.

Având în vedere cele menționate supra, instanța de apel a reiterat că, prin probele menționate și analizate mai sus, a fost demonstrat cu certitudine că, inculpatul Bolgar Ruslan a realizat în totalmente latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 322 Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că acest fapt rezultă însăși din declarațiile inculpatului Bolgar Ruslan care nu neagă faptul că a transmis de la Chișinău spre Bălți prin rutieră unui colet care era destinat transmiterii ulterioare de către martorul Cuzneac Cristina, deținutului Bogoslovșchii Veaceslav care se afla în Penitenciarul nr. 6 Soroca, însă neagă faptul că ar fi cunoscut ce se afla în colet, declarațiile martorului Cuzneac Cristina care confirmă că anume Bolgar

Ruslan i-a transmis coletul prin rutieră pentru a fi transmis ulterior deținutului Bogoslovshii Veaceslav, declarațiile martorului Bogoslovshii Veaceslav care a menționat că aflându-se în Penitenciarul nr. 6 Soroca la 18.03.2019 urma să primească de la Cuzneac Cristina un colet care a fost transmis de către Bolgar Ruslan din mun. Chișinău la Bălți prin intermediul rutierii, cât și prin declarațiile martorului Ciuricov Vitalie care a menționat că în anul 2019 s-a deținut în Penitenciarul nr. 6 Soroca în care se deținea și Bogoslovshii Veaceslav, în una din zile Bogoslovshii Veaceslav i-a comunicat că, urmează să primească un colet cu băuturi alcoolice, cu titlu de cadou la ziua lui de naștere.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că cele relatate de către martori corespund realității, și careva motive de a pune la îndoială declarațiile depuse nu sau constatat, or, martorii au depus mărturii aflându-se sub jurământ și au fost preîntâmpinați de răspunderea penală pentru mărturii false, fapt prevăzut de prevederile art. 312 din Codul penal.

Concomitent, instanța de apel a reținut că declarațiile martorilor respectivi coroborează cu alte probe administrate în cadrul prezentului procesului penal.

Astfel, potrivit probatoriului cauzei penale, s-a stabilit cu certitudine că inculpatul Bolgar Ruslan la 18.03.2019 dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și admitând în mod conștient survenirea acestora, având intenția de a transmite băuturi alcoolice condamnatului Bogoslovshii Veaceslav, care la acel moment executa pedeapsa cu închisoarea în Penitenciarul nr. 6 Soroca, amplasat pe adresa mun. Soroca str. Vasile Stroescu nr. 38, cunoscând cu certitudine că, introducerea, transmiterea și păstrarea băuturilor alcoolice în instituțiile penitenciare este interzisă, prin intermediul cet. Cuzneac Cristina, fără a o informa pe aceasta, intenționat, prin camuflare, i-a transmis ultimei o cutie de suc „Rich” cu volumul de 1 litru în care se afla un lichid cu miros specific de alcool și șase prezervative camuflate în cutii cu suc cu volumul de 2 litri în care se afla un lichid cu miros specific de alcool pe care Cuzneac Cristina urma să le transmită condamnatului Bogoslovshii Veaceslav și care în rezultatul controlului de specialitate efectuat la camera de întrevederi din incinta penitenciarului au fost depistate și ridicate de către angajații instituției.

Iar, conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-1612 din 31.05.2019 lichidul transparent prezentat la examinare într-o PET 1,0 litri și șase prezervative, ridicate la 18.03.2019, în rezultatul efectuării verificării coletului transmis de către cet. Cuzneac Cristina pentru deținutul Bogoslovshii Veaceslav, reprezintă alcool etilic cu concentrația de 94,35 % vol. Volumul total al alcoolului constituie 1 (unu) litru și 525 mm.

Conform pct. 9 al Anexei nr. 7 la Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 538 din 26.05.2006, alcoolul etilic este inclus în lisat produselor interzise în penitenciar.

Nerecunoașterea vinei de către inculpat, instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, drept garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru

depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Instanța de apel a respins ca nefondat argumentul apelanților precum că inculpatul nu a recunoscut vinovăția la nici o etapă a procesului penal, nefiind probat faptul că anume inculpatul a pus băutura alcoolică în colet, motiv pentru care urmează a fi achitat or, nerecunoașterea vinovăției este un drept al inculpatului, însă nu o circumstanță ce determină soluția de achitare a acestuia.

Mai mult ca atât, instanța de apel a relevat că deși inculpatul Bolgar Ruslan a invocat faptul că la rugămintea martorului/condamnatului Ciuricov Vitalie a ajutat unei persoane lui necunoscute să ajungă la Gara de Nord din Chișinău pentru a transmite un colet prin rutieră, ultimul neagă acest fapt.

În același timp, instanța de apel a stabilit că poziția inculpatului vine în contradicție cu declarațiile martorilor Cuzneac Cristina și Bogoslovșchii Veaceslav, or, martorul Cuzneac Cristina a menționat că a primit un mesaj de la inculpatul Bolgar Ruslan cu numărul de telefon a șoferului rutei, în asemenea împrejurării nu este clară poziția inculpatului, or, în situația în care ultimul doar trebuia să-i arate persoanei necunoscute unde se află gara auto, de ce a informat-o pe Cuzneac Cristina despre datele de identitate a șoferului rutierii, cât și ulterior a apelat-o pe Cuzneac Cristina pentru a întreba-o dacă a transmis coletul.

Prin urmare, instanța de apel a menționat că în ședința de judecată s-a demonstrat indubitabil că în acțiunile lui Bolgar Ruslan sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal, după indicii calificativi -transmiterea tănuită de control prin orice mijloace persoanelor deținute în instituțiile penitenciare a băuturilor alcoolice.

În ceea ce privește faptul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a menționat că motivarea hotărârii este un proces de analiza și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Instanța de apel a respins ca fiind declarativ și fără suport probant argumentul apărării precum că sentința instanței de fond nu este suficient de motivată, or, obligația instanțelor de a-și motiva hotărârile nu trebuie înțeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii, ceea ce este conform jurisprudenței CEDO (*Cr.EDH: Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*).

Astfel, solicitarea privind achitarea inculpatului instanța de apel nu a reținut-o drept întemeiată, dat fiind faptul că prin probele administrate a fost confirmată, pe deplin și fără ambiguități, vinovăția inculpatului Bolgar Ruslan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal, iar existența cărorva temeiuri pentru achitarea inculpatului nu au fost stabilite.

La fel, instanța de apel a reținut că, potrivit art.14 alin. (1), 15, 113 alin. (1) Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală.

Gradul prejudiciabil al infracțiunii se determină conform semnelor ce caracterizează elementele infracțiunii: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.

Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

De asemenea, instanța de apel a menționat că anume prin descrierea faptei considerate a fi dovedită, se cere ca modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii să coroboreze cu concluzia privind încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, chestiuni ce au fost soluționate de instanță conform art.385 alin.(1) pct.3) Cod de procedură penală, reieșind din limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului a fost dovedită. Or, prima instanță a făcut o analiză completă a tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și încadrarea juridică a faptei.

Astfel, instanța de apel a susținut concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, faptele acestuia corect fiind încadrate în prevederile art. 322 alin. (3) Cod penal.

Instanța de apel a evidențiat că, prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, a fost dovedită prin materialele cauzei acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate în cadrul ședințelor judecătorești, care au fost verificate și cercetate în cadrul examinării cauzei de către instanța de apel, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Prin urmare, instanța de apel a apreciat că, prima instanță a făcut o analiză amplă a probelor acumulate în cauză, acestea primind apreciere la justa lor valoare, concluziile primei instanțe rezultând din materialul factologic acumulat în cauză.

Față de cele ce preced, instanța de apel a relevat că motivele invocate în cererile de apel au fost obiectul judecării în prima instanță, iar materialul probator al cauzei penale dovedește legalitatea temeiurilor de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea hotărârii de condamnare a inculpatului în baza învinuirii imputate prin rechizitoriu.

Astfel, analizând solicitarea apelanților de achitare a inculpatului Bolgar Ruslan, instanța de apel a constatat că acest temei nu și-a găsit confirmarea la judecarea apelurilor declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de apel

În sensul casării hotărârii contestate în partea constatării vinovăției lui Bolgar Ruslan în săvârșirea infracțiunii.

Din atare considerente, a menționat că, în cauza deferită judecății, nu au fost admise careva erori de către instanța de fond, iar alegațiile apelanților sub acest aspect sunt vădit nefondate, neavând nici un suport probator.

Poziția inculpatului, prin care pledează nevinovat, nu a fost confirmată prin careva probe, iar nerecunoașterea vinovăției este apreciată ca o metodă de apărare și un drept al acestuia de a nu se autoincrimina. Or, în cadrul unui proces penal, inculpatul nu poate fi urmărit penal pentru depunerea declarațiilor false, decât în cazurile expres prevăzute de legea procesual penală.

În cadrul ședinței de judecată nu au fost stabilite temeiuri de a considera că declarațiile martorilor sunt neveridice sau poartă un caracter defăimător, sau de răzbunare în privința inculpatului.

Prin urmare în speță, coroborând declarațiile martorilor cu cele ale inculpatului instanța de apel a constatat, că apelanții încearcă să minimalizeze acțiunile pe care le-a întreprins și efectele acestora în vederea excluderii caracterului penal al acțiunilor întreprinse, explicând într-un mod justificativ circumstanțele petrecute, declarații pe care instanța de apel le respinge.

În același sens, cu referire la motivul invocat de apelant, precum că instanța a ignorat prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, și anume: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului, instanța de apel a conchis că aceasta constituie o opinie subiectivă și nu se confirmă, deoarece din materialele cauzei penale rezultă că în cadrul procesului penal în speța dată, au fost respectate toate rigorile prevăzute de legea procesual penală, iar instanța de fond, a pus corect la baza soluțiilor de condamnare a inculpatului, cumulul de probe administrat și verificat în instanța de apel, acestea fiind verificate din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel nefiind admise încălcări în privința principiului prezumției nevinovăției prevăzut de art.8 Cod de procedură penală, în probarea vinovăției inculpatului fiind acumulate, examinate și verificate suficiente probe, descrise în sentință, fiind respectat în același timp și principiul contradictorialității prevăzut de art. 24 Cod de procedură penală, care prevede că instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesual- penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, acestea în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane.

În acest sens, instanța de apel a constatat că, la soluționarea cauzei prima instanță a ținut cont de prevederile art. 99-101 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct

de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat a ajuns la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal, stabilind clar existența elementelor infracțiunii imputate.

Așa dar, instanța de apel a considerat că prima instanță la acest capitol, și-a motivat decizia luată cu privire la încadrarea acțiunilor inculpatului, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei).

Cu referire la pedeapsa stabilită inculpatului Bolgar Ruslan, instanța de apel a menționat că, reieșind din circumstanțele cazului, consideră că la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului care anterior fiind în conflict cu legea penală, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, și din nou a comis o infracțiune mai puțin gravă, ceea ce-l caracterizează pe ultimul ca fiind o persoană predispusă să încalce legea, de circumstanțele atenuante și agravante stabilite, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării acestuia, astfel fiind respectate dispozițiile art. 6, 7, 16, 61, 70, 75, 76, 77, 78 Cod penal.

Astfel, instanța de apel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile a faptelor și personalitatea inculpatului, concluzionează că persoana vinovată poate fi corectată și reeducată doar prin menținerea față de acesta a pedepsei cu închisoarea, lipsind o alternativă mai puțin severă a sancțiunilor prevăzute de normele penale imputate.

Instanța de apel a concluzionat că anume această pedeapsă în formă de închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptelor comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatului.

În același timp, instanța de apel a reținut a fi întemeiată și soluția instanței de fond cu referire la cheltuielile judiciare .

6. Avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Bolgar Ruslan, fără a invoca expres vreun temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Bolgar Ruslan să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii incriminate.

În argumentarea recursului menționează că, în pofida probelor administrate și examinate în cadrul cercetării judecătorești, instanțele de fond

incorect au constatat fapta săvârșită și i-a dat o apreciere eronată. Atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești inculpatul a menționat că nu a cunoscut conținutul coletului transmis în penitenciar prin intermediul lui Cuzneac Cristina, la rugămintea lui Ciuricov Vitalie, deoarece inculpatul a fost sunat de către Ciuricov Vitalie și rugat să transmită un pachet prin rutiera Chișinău-Bălți. Ca urmare el a sunat-o pe Cuzneac Cristina să întâlnească pachetul și să-l transporteze la IP Soroca pentru Bogoslovșchii Veaceslav.

La fel, susține că, nici în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite probe pertinente și concludente ce ar constata că anume Bolgar Ruslan a introdus în pachetele cu suc, alcool și le-a transmis prin intermediul cet. Cuzneac Cristina în penitenciar.

Consideră că, instanțele de fond au apreciat critic declarațiile făcute de inculpat, deși ele nu contravin circumstanțelor cauzei și nu au fost supuse criticii declarațiile date de martorii Bogoslovșchii Veaceslav și Ciuricov Vitalie. Inițial Bogoslovșchii Veaceslav în cadrul urmăririi penale a menționat că alcoolul i-a fost transmis de fratele său, iar ulterior a declarat că Bolgar Ruslan.

Invocă faptul că, Bogoslovșchii Veaceslav are un singur interes de a ascunde persoana care a vrut să-i facă o favoare. Mai mult ca atât, Bogoslovșchii Veaceslav a declarat că o persoană necunoscută din penitenciar i-a promis că-i va face o surpriză de ziua sa de naștere și că va avea un colet cu alcool. La fel, Ciuricov Vitalie a declarat că Bogoslovșchii Veaceslav deseori intra la el în celulă și i-a spus că de ziua sa de naștere o rudă îi va transmite alcool în penitenciar.

Astfel, concluzionează că vinovăția lui Bolgar Ruslan este bazată doar pe declarațiile acestor doi martorii, credibilitatea cărora este foarte dubioasă, iar instanța nu a luat în considerație declarațiile martorului Cuzneac Cristina, care a declarat că concluzia că Bolgar Ruslan a transmis alcoolul, a făcut-o din considerentul că coletul a fost transmis de către ultimul, însă consideră că nici Bolgar Ruslan nu cunoștea despre conținutul coletului. Bogoslovșchii Veaceslav i-a comunicat, că coletul a fost transmis de către rudele sale, însă nu de către inculpat.

Partea apărării consideră că, în speță nu poate fi exclusă versiunea că coletul i-a fost transmis lui Bogoslovșchii Veaceslav de o altă persoană, întrucât certitudinea comiterii de către Bolgar Ruslan a infracțiunii imputate nu există.

În final, susține că inculpatul Bolgar Ruslan a fost condamnat neîntemeiat și nu este vinovat de infracțiunea incriminată. Probele din dosar nu dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia.

7. Inculpatul Bolgar Ruslan, fără a invoca expres vreun temei din cele prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii incriminate.

În argumentarea recursului menționează că, nu a săvârșit infracțiunea incriminată, probele în cadrul cauzei penale au fost acumulate cu încălcarea prevederilor legislației procesuale, fapt despre care a sesizat organele

procuraturii și instanțele de judecată.

Totodată, menționează că nu a beneficiat de o apărare eficientă din partea apărătorului din cauza unui formalism al practicii judiciare. Instanțele de fond nu i-au acordat posibilitatea de a fi auzit deoarece a invocat în repetate rânduri încălcările admise de către organul de urmărire penală, iar procurorul nu a reacționat la plângerile sale.

La fel, susține că probele nu demonstrează vinovăția sa, iar instanțele de fond nu au apreciat divergențele între declarațiile martorilor, în continuare prezentând propria versiune asupra acestora.

8. Procurorul a depus referință la recursurile ordinare declarate, pledând pentru dispunerea inadmisibilității acestora ca fiind vădit neîntemeiate.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul menționează, că potrivit practicii judiciare constante, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică, dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că, recurenții deși nu invocă expres temeiurile pentru recurs, aceștia avansează critici care se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stabilește, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept admise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Temeiul respectiv, de fapt, cuprinde nemotivarea hotărârii, privită ca un viciu fundamental (de procedură) cu titlu de egalitate ar putea fi și motivarea insuficientă; contrazicerea motivării cu dispozitivul hotărârii sau neînțelegerea acestuia. Eroarea gravă de fapt trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legiuitor în art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, și anume, stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, aceasta trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Din textul recursurilor declarate, Colegiul penal constată că recurenții invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322

alin. (3) Cod penal, și soluția instanței de apel este contradictorie cu declarațiile inculpatului și a martorilor audiați în ședința de judecată, chestiuni ce se referă la aprecierea probelor.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Așadar, cu referire la criticile invocate de recurenți precum că hotărârea instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal le apreciază ca fiind neîntemeiate, aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în cererile de apel, se atestă că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al recurenților cu soluția pronunțată în speță, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat. Mai mult, în conținutul recursurilor nu au fost descrise care erori de fapt au fost admise și nu a fost argumentat din care considerente soluția nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

Colegiul penal menționează, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Totodată, Colegiul penal reține că, reieșind din esența criticilor invocate în recursurile declarate, se atestă că recurenții invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe

examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după pertinența, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblul lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Bolgar Ruslan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (3) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal constată că la judecarea apelurilor declarate de către partea apărării, instanța de apel a respectat prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

De asemenea, Colegiul penal tine să evidențieze că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Referitor la argumentele recurenților privind lipsa probelor care ar demonstra vinovăția inculpatului, or, probele administrate au fost eronat apreciate, Colegiul penal punctează, că instanța de apel s-a expus argumentat, iar soluția acesteia este descrisă la **pct. 5 - 5.1.** al acestei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară.

În concluzie, Colegiul penal statuează că argumentele invocate de recurenți sunt nefondate, întrucât vinovăția lui Bolgar Ruslan în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost dovedită indubitabil prin probele administrate, în speță nefiind comisă o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea acesteia și adoptarea unei alte soluții.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o

reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond. Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârile CEDO Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a admis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Bolgar Ruslan și de către inculpatul Bolgar Ruslan, ca fiind vădit neîntemeiate.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vlas Elena în numele inculpatului Bolgar Ruslan și de către inculpat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 15 martie 2022, în cauza penală în privința lui **Bolgar Ruslan xxxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **02 septembrie 2022.**

Președinte

Toma Nadejda

Judecătorii

Diaconu Iurie

Boico Victor